

عنوان مقاله:

بررسی کاربردهای سنجش از دور در ارزیابی و پایش تخریب سرزمین و بیابان زایی

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 22، شماره 88 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد رحیمی - استادیار اقلیم شناسی، دانشگاه سمنان

علی اکبر دماوندی - دانشجوی دکتری بیابان زایی، دانشگاه سمنان

وحید جعفریان - دانشجوی دکتری بیابان زایی، دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

پیچیدگی و توسعه روزافزون پدیده‌های پویایی مانند تخریب سرزمین و بیابانزایی در قرن حاضر، فکر استفاده از فناوریهای جدید را برای ارزیابی و پایش آنها معطوف نموده است (علوی پناه، ۱۳۸۲). از مهمترین این فناوریها که مبتنی بر فناوریهای اطلاعات مکانی (ژئوانفورماتیک) هستند میتوان به سنجش از دور ۲ و سیستم اطلاعات جغرافیایی ۳ و سیستم موقعیتیابی جهانی ۴ اشاره نمود. در حقیقت امروزه بررسی تغییرات مکانی و زمانی پدیده‌های پیچیده‌های مانند تخریب سرزمین و بیابانزایی به منظور ارزیابی و پایش مستمر آنها برای مدیریت و بهره‌برداری صحیح آنها اجتنابناپذیر میباشد. انتظار آن است با ورود چنین فناوریهای نوینی، امکان بررسیهای بهتر و دقیقتر پدیده‌های زمینی میسر گردد. از این میان، فناوری سنجش از دور که مبتنی بر تهیه اطلاعات مکانی (در فواصل مشخص زمانی) توسط هواپیماها و ماهوارهها میباشد، نقش بسیار ارزنده‌ای در ارزیابی و پایش تخریب سرزمین و بیابانزایی در مقیاسهای محلی، منطقه‌ای و جهانی دارد. قابلیت‌های فراوانی که این فناوری ایجاد نموده است (چند طیفی بودن، گستره وسیع دید، رقومیبودن، افزایش روز افزون توان تفکیک طیفی، زمینی، زمانی، رادیومتری، ارزان بودن، پوشش تکراری و تنوع طیفی، سهل الوصول بودن دادهها، دسترسی سریع به نقاط دور افتاده و دقت بالای آنها) سبب ایجاد رویکرد جدیدی در مطالعات مربوط به ارزیابی و پایش بیابانزایی گردیده است.

کلمات کلیدی:

سنجش از دور، بیابانزایی، تخریب سرزمین، ارزیابی و پایش، تکنیک ها، تصاویر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1200503>

